

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Jo Eksc. Amleto Giovanni Ciccognani, D. D., J. V. Apaštališkas Delegetas suteiks keturiems Marijonų klierikams kunigystės Sakramentą Tėvų Marijonų Seminarijos koplyčioje, kovo 6 d.

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIS (Quinquagesima)

LEKCIJA

1 Kor. 13. 1—13.

BROLIAI: Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš būčiau kaip žvangantis varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau perkelti kamus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas. Jei išdalinčiau visą mano lobį beturčiams valgydinti ir jei išduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda.

Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesidžiujanti, neieško, kas jos yra, nesuierzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa, visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia.

Meilė niekuomet nepalauja nors pranašystės paliaus buvusios, nors kalbų nebebus, nors žinojimas nieku pavirs. Nes mes žinome dalimis ir dalimis pranašaujame: Kuomet gi ateis, kas yra tobula, paliaus buvę, kas yra dalimis. Kuomet aš buvau kūdikis, kalbėjau kaip kūdikis, išmaniau kaip kūdikis, galvojau kaip kūdikis; kuomet gi pasidariau vyras, nusikračiau, kas buvo kūdikio. Dabar mes matome atspindyje lyg mįslę, tuomet gi veidu į veidą. Dabar aš pažįstu dalimi, tuomet pažįsiu, kaip ir esu pažintas. Taigi.

EVANGELIJA

Luk. 18, 31—43.

ANUO metu Jėzus pasiėmė dvyliką ir jiems tarė: Štai mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie žmogaus Sūnų: Jis bus paduotas pagonims, iš jo vyrosis, bus plaktas ir apspjaudytas, nuplakę jį užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels. Jie nieko iš to nesuprato. Tas dalykas buvo jiems uždengtas, ir jie nesuprato, apie ką buvo sakoma.

Kuomet jis artinosi į Jėrika, atsitiko, kad vienas aklas sėdėjo prie kelio elgetaudamas. Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. Jam pasakyta, kad praeinąs Jėzus Nazarėnas. Tuomet jis sušuko tardamas: Dovidu sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs. Ėjusieji priešakyje draudė jį, kad tylėtų; bet jis daug labiau šaukė: Dovidu sūnau, pasigailėk manęs. Jėzus sustojęs liepė atvesti jį pas save. Kuomet jis buvo priartinęs, paklausė jį, tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Jis atsakė: Viešpatie, kad regėčiau. Jėzus jam tarė: Regėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Jis tuoju regėjo ir sekė jį garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, tai matydami, davė garbę Dievui.

---

dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė.

Broliukas Vienuolyne

Tėvų Marijonų Kongregacija ieško rimtų jaunuolių ir vyrų, kurie norėtų Dievui pasisvesti kaip broliai vienuolyne. Jaunuoliai ir vyrai norintieji būtu Marijonais broliais arba norintieji gauti daugiau žinių šiuo klausimu yra prašomi kreiptis laisku šiuo adresu: Rev. Joseph Dambrauskas, M.I.C., 2334 So. Oakley Avenue, Chicago, Illinois.

NERAPRASLI dalykai įvyksta per pamokslus. Ir gal ma tikrai sakyti, kad tiems nuostabiems dalykams nėra galo.

Martą sekmadienį sakiau pamokslą apie pašaukimus. Tarp kitų dalykų, štai ką pasakiau: „Mergaitė, kuri nori Dievui ir Bažnyčiai pasiaukoti, turi tik vieną progą; jai yra tik vienas kelias atdaras; būtent, tapti seseria vienuole. O jaunikaitis turi du kelius: Tai yra kunigystė, aukščiausias pašaukimas čia žemėje. Jei to negalima pasiekti, tai jam dar liekasi antras kelias, būtent tapti broliuku vienuolyne. Ir tuo atžvilgiu aš kalbėjau apie broliukus vienuolyne.“

Paskui pastebėjau, kad daugelis sužinojo tą, ką jie pirmiau nebuvo žinoję. Jų akys nušvito ir kitaip matė dalykų stovį.

Tikrai! Tas viskas pradėjo žin-geidumą keiti žmonėse. Man nepabaigus dar pusryčiauti, vienas vyriškis atėjo į kleboniją ir norėjo su manim matytis. Iš pradžių mano svečias buvo truputį nedrąsus. Bet, netrukus, jis tapo atviras ir draugingas.

“Tėveli”, pradėjo svečias, “Ką jūs pamokslė sakėte apie broliu-

kus vienuolyne, tas viskas mane labai suždomavo. Ar negalėtumėte man daugiau apie tai paaiskinti? Jūs sakote, kad pašaukimas į vienuolynį gyvenimą, tai yra tapti broliuku, yra didelė Dievo malonė. Tai yra aukstas ir prakimus nuomas. Aš dabar suprantu, kad broliukui reikalinga užlaikyti Evangelijos patarmes, būtent neturtą, skaistybę ir klusnumą. Iš tikrųjų, Tėveli, aš tą gerai suprantu. Tačiau, ar tai nebūtų per drąsu tokiam žmogui, kaip man pačiam, siekti tokio aukšto ir ki-
naus luomo? Labai norėčiau save visą dieviškai Išganytojui atiduoti, paaukoti. Jam visą savo gyvenimo tarnybą aukočiau, kad tik įgyti tas visas malones, kurios eina iš darbų vienuolyne ir, kad dirbant, aš galėčiau tapti Viešpaties Jėzaus sekėjas. Bet, Tėveli, matote, kad aš ne esu to vertas. Aš ne esu daug mokytas. Ir galop, gal, esu jau per senas?”

“Tai menkniekis!” aš atsakiau. “Tamsta, tur būt, miegojai, kada aš pamokslą sakiau”. Ir mes abu du nusijuokėme. “Argi aš nekalbėjau, kad trys dalykai yra reikalingi, būtent: troškimas, gera intencija ir tinkamumas? Dabar, žiūrėk, ar tamsta iš tikrųjų manai, kad neturi tų trijų į vienuoliją stojantiems reikalingų ypatybių? Tamsta ne esi vertas to? Na, tas tai geriausias ženklas pasaulij. Pasirodo, kad tamsta žinai, kokio aukšto luomo nori siekti. Tamsta ne esi daug mokytas? Tapti broliuku nereikia būti daug

nokytam. Ir tamsta sakai, kad ne esi toks jaunas. Bet, jei tamsta esi tarp 15 ir 40 metų, tai būk tikras, kad tiksi. Gal tamsta vargiai galėtum tapti kunigu. Bet, štai koks da'ymas. Tamsta gali tapti dešiniąją kunigo ranka ir jam pagelbėti sielų išganyme. Broliukas vienuolyne, kaip mata, pavaduodamas kunigą žemiškuose dalykuose, duoda jam progos ir galimybės atsiduoti visomis jėgomis sielų išganymo darbui. Išskyrus šventinimus, tai yra prakilniausias pašaukimas, mano drauge. Tačiau, atsimink, tapti broliuku, tai nėra šventinimai”.

“Gera! Aš tą viską suprantu”, atsakė Jokūbas. Toks buvo jo vardas. “Bet, pasakyk man, Tėveli, ar broliukai vienuolyne tikrai vienuolijos arba kongregacijos nariai, kaip ir kunigai?”

“Taip, kaip kunigai!” atsakiau. “Broliukai daro tuos pačius vienuolinius įžadus: neturto, skaisybės ir klusnumo. Jie taip pat prižada tobulybės keliu žengti, sąžiniškai užlaikydami regulas ir skeldami dieviškojo savo Išganytojo pėdomis. Taip, visas jų gyvenimas irgi yra jų pačių tobulėjimas ir tobulinimas kitų. Jie turi beveik tuos pačius užsiėmimus, kaip kunigai. Kas rytas yra apmąstymas, Šv. Mišios, Švenčiausiojo Sakramento aplankymas, sąžinės kvotimas, dvasiškas skaitymas, Rožančius ir kitos dvasiškos pareigos. Tokiomis dievotomis pamaldomis dieną pradeda, pašvenčia ir užbaigia. Broliukas, nesvarbu koks jo darbas būtų, gali visuomet būti su Dievu susivienijęs. Jo paties pareiga yra kilniausioji malda. Šis paslėptas Nazaretas, tikras Rojus čia žemėje! Bro-

liukai vienuolyne gali būti įvairių amatų bei verslų specialistai. Jų darbai gali būti atliekami ūkyj, daržuose, laukuose, mokyklose, seminarijoje ar kitose vienuolijos įstaigose. Batsiuviai, kriaušai, dailidės, knygsiuviai, spaustuvininkai, stenografai, knygų priziūrėtojai, menininkai ir kitų verslų ekspertai. Žodžiu sakant, visi yra pageidautini vienuolyne. Visiems ištenka vietos. Darbo visumet yra dėl visų rankų. Štai kur gali visą savo meilę atiduoti Dievo garbei”.

(Bus Daugiau).

Siaubas

Dar rodos tik vakar patrankos
dundėjo

Dar taip neseniai lavonai klojo
laukus.

O šiandien ir vėl žaibuoti pradėjo,

Aplinkui vėl niūkso numėlės
dangur

Nors dar nenudžiūvo skruostai
ašaroti,

Dar daugeliui skauda sužeistą
sirdį,

Bet vėl tartum liūtai šarvoti,
Kardą vėl kraujais girdo...

Kaip slibinas šėlti pradeda ka-
ras,

Vadai tartum žvėrys vėl trokšta
krauję.

Patrankų nasrai vėl gąsdin lyg
maras,

Ir kruvinas siaubas siunta iš
naujo...

E. Linkevičiūtė.

Tu Ir Tavo Parapijos Bažnyčia

JEI bažnyčia yra tikrai Jėzaus Kristaus namas, kur Kristus gyvena ir žmonėms pagalbą teikia; jei dėl jų kiekvieną rytą ant altoriaus Kristus Jo kūno ir kraujo auką atnaujina; jei ji yra jūsų krikšto ir pirmavonės vieta, kur šventą Komuniją pirmą kartą priėmėte, kur laikas nuo laiko jūsų siela nuo nuodėmių buvo apvalyta; jei čia jūs apsigėdėte ar ketinate apsigėsti, ir kur jūsų numylėtų lavonai buvo arba bus palaiminti, — aš jums sakau, jei bažnyčia jums šituos visus dalykus suteikia tai ji turi didesnę teisę reikalauti iš jūsų pagarbos, pagarbos ir paramos negu kad ir garbingiausias koks nors žmogus arba kokia nors kita įstaiga.

Parama Kurios Dievas Reikalauja

Dievas įsteigęs Savo įstatymo tikėjimą, uždėjo ant visų sunkią našta. Jis taip parodė žmonėms vertę tų malonių kurias tikėjimas žmonėms suteikia. Nuo jų Jis pareikalavo, kad dešimtą dalį uždarbio bažnyčiai paaukotų: "Visą, ką atnašausite iš dešimtinių ir atsiskirsite kaip dovaną Viešpačiui, bus geriausi ir rinktiniai dalykai". (Skait. XVIII, 29) "Gerbk Viešpatį, savo lobių ir savo vaisių pirmonių duok jam". (Prov. III, 9). Dievas tiek iš žmonių reikalavo, ne dėl to kad bažnyčiai tiek turto reikėjo, bet dėl to kad jis norėjo tąjį įstatymą pabriežti. Dievas žinodamas, kad žmogus vertina daiktą pagal jo kainą, pareikalavo nuo žmonių tos aukos kad jie vertintų tas malo-

nes kurias jų tikėjimas jiems suteikia. Tai buvo geriausias būdas žmones atvesti į supratimą bažnyčios begalinės vertės.

Džiaugsmo Aukos

Senovėje žmonės savo bažnyčią ir savo kunigus mylėjo; užtai jie daugiau dėl bažnyčios davė negu Dievo įsakymai iš jų reikalavo. Kada klausimas ėjo apie pinigus visi žmonės aukavo aukso ir kitų didelės vertės dalykų. "Po to karalius Dovidas kalbėjo visam susirinkimui. Dievas išsirinko vieną mano sūnų Saliamoną dar jauną ir lepų, darbas gi didelis, nes prirengiamas būtas ne žmogui, bet Dievui. Aš visomis mano jėgomis prirengiau išlaidas mano Dievo namams, aukso auksiniams rykams, sidabro sidabriniams, skaitstvario skaitstvariniams... bet to akyso akmenų, ir baltų akmenų, ir margų ir visokių brangių akmenų, ir man noro iš parų labai apšėiai o be to, ką paaukojau iš mano nuosavybės mano Dievo namams aukso ir sidabru duodu dar mano Dievo namams... ir jei kas atnašauja savo vaią, tepripildo savo ranką šiandien ir teaukoja, ką nori, Viešpačiui".

"Taigi, šeimynų Kunigaikščiai ir Izraelio giminė didžiūnai, taipogi tūkstantininkai, šimtininkai ir Karaliaus lobio užveizdai pasižadėjo ir davė Dievo namų darbams... Ir visa tauta džiaugėsi, aniems darant savo valių pažadėjimu, nes jie atnašavo tai visa širdimi Viešpačiui". (I Kron. 29, 1—9).

Mūsų ir Žydų Tikėjimas

Mūsų tikėjimas daug daugiau mums duoda negu senas žydų tikėjimas žydams davė. Iš tos priežasties privalome gausiau mūsų bažnyčią šelpti. Mūsų tarpe randasi tokių žmonių kurie bažnyčiai beveik nieko neduoda. Bet tie patys žmonės iš bažnyčios daugiausia reikalauja.

Nekuriuose šalyse bažnyčią civilė valdžia užlaiko. Valdžia žino, kad bažnyčia yra reikalingiausia valdžios dalis. Bažnyčia stengiasi užlaikyti tarp savo narių taiką ir ramybę. Tai ne nuostabu, kad žmonės iš tokių kraštų atvažiuavę į Ameriką mano, kad jiems nereik bažnyčią užlaikyti, nes bažnyčios užlaikymas tai yra valdžios darbas. Ar tiesa, kad bažnyčia per daug reikalauja? O ar valdžia mažiau reikalauja? Valdžios išdą patys žmonės kas metą pripildo.

Viešų mokyklų užlaikymas yra didžiausias valdžios darbas. Kas metas valdžia išmoka apie 130 dolerių už kiekvieną moksleivį viešose mokyklose. Mūsų piliečių taksos būtų daug mažesnės jei turėtume vienas parapijines mokyklas, nes parapijines mokyklas užlaikyti tiek daug nekainuoja.

Kas tą mūsų valdžią užlaiko? Žmonių taksos valdžią užlaiko. Kiekvienas pilietis turi prisidėti prie užlaikymo viešų įstaigų, k. a. mokyklų, pataisos namų, kalėjimų, našlaičių prieglaudų, ir t. t.

Norėdamas pitečio teisėmis naudotis, turi piliečio našta nešti.

Pritaikytime tą pačią taisyklą prie bažnyčios užlaikymo. Turime taip sakyti: Jei norime parapijinėmis gerybėmis naudotis, turime parapijono našta nešti. Valstijos atstovas sako: Atiduokite cie-

soriui kas yra ciesoriaus. Žmonės jo paklauso. Bažnyčios atstovas sako: Atiduokite Dievui kas yra Dievo. Tuojaus žmonės priešytis pradeda. Parapijiečių priedermė yra Išganytojui suteikti namą be skolų, ir Dievo atstovą tinkamai užlaikyti. Remkite mokyklas kur jūsų vaikeliai išmoksta kaip Dievą mylėti, kaip dorai elgtis. Bažnyčia norėdama Dievo garbę tarp žmonių ugdyti prašo materialės paramos. Kiek tos paramos jūs duodate?

Sekmadienio Kolekta

Sekmadienio kolekta daug pagalbos parapijai suteiktų jei kiek vienas parapijonas teisingai ir sąžiningai savo prigulinčią dalį bažnyčiai atiduotų. Bet liūdna, kad didelis skaičius žmonių visai nieko neduoda. Mūsų pašto organizacijos užlaikymui reik apie \$200,000.000 dolerių. Ji užaikoma pašto ženklų pardavimu. Tos mažos aukos sudaro didelę sumą. Jei mes tik pusę tų pinigų kuriuos ant niekniekių praleidžiam bažnyčiai paaukotume, kunigas neturėtų iš sakyklos apie pinigus kalbėti. Ar jūs kas savaitę aukojate? Kiek? "Nikelį"! Tai auka! Ar jūs nors kada tokią auką davėte kokiam žmogui? Nuo pavargėlių ir maža auka yra priimtina nes šventas Raštas sako: "Šita nėturtinga našlė imetė daugiau už visus". (Luko 21, 3).

Lankykite Savo Bažnyčią

Svarbu yra dėl tvarkos užlaikymo, kad kunigas savo parapijonus pažintų, ir kad parapijonai savo bažnyčią lankytų ir vaikelius į jos mokyklas siųstų. Žodžiu saktant, visa ką parapijonas bendro

su bažnyčia turi, jis turi parapijinę bažnyčioj atlikti.

Jei kitoj parapijoj geresni pamokslai yra sakomi, tai užtai jums nėra tikslo savo parapiją apieisti.

Piliėtis tik tam mieste gali balsuoti, kuriame jis apsigyvena ir taksas užsimoka, nežiūrint, kad jis mylėtų kitam miestui taksas mokėti nes kitam mieste taksos daug pigesnės. Kaip ir visur taip ir bažnyčioj turi būti tvarka. Be tvarkos bažnyčia negalėtų gyvuoti.

Daug katalikų mano, kad bažnyčia yra koks teatras. Jie tik tada auką duoda kada bažnyčioje atsilanko. Dėl tos priežasties nekuriose bažnyčiose kunigai buvo priversti imti aukas už sėdines. Žmonės tuč tuojaus priešintis pradėjo.

Kada kiekvienas parapijonas savo dešimtinę užsimokės, tada klebonas iš sakyklos apie pinigus ir nekalbės, ir tada bažnyčia gražiai gyvuos.

Tikėjimas — tai gyvenimo taisyklė, todėl su juo susipina visi žmogaus gyvenimo santykiai.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėm. Dr-jos
Garbės Narys

ANTANAS RUGIENIS

Jžmigo Viešpatyje sausio 19 u.,
1940 m., Chicago, Illinois.

Tėvai Marijonai už jo sielą at-
laikys dvejas šv. Mišias: vasario
5 ir 6 dd., 1940 m. Rėmėjų drau-
gijos nariai prašomi už jo sielą
sukalbėti dalį šv. ražančiaus,
Dievo gailėstingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

Laikas

Kaip tyliai laikas bėga
Ir neša mūs dienas —
Darbuos padėtą jėgą
Toli toli nuneš.

Nuneš į šaltą kapą
Laikas ir mus kada,
Užgnaus krūtinėj kvapą —
Nutils raudų gaida.

Užmigs žemelės laikas
Atbusim danguje
Nebus ten laikui saiko
Gyvensim jau dvasia.

Kaip tyliai laikas bėga
Ir neša mūs dienas
Nuo alfos pas omegą
Toli toli nuneš.

A. Galiliūnas.

Amžinojo Atilsio Aidas

Vėl pražys lankoj purienos
Skardens kalnai vyturiais.
Ar pražys ir mano dienos,
Kaip radastos po langais?

Kas pavyto, tas pavyto
Šiurpiuose šalnos naguos.
Nesulauksim ryto kito
“Requiem” aidų aiduos.

Suvirpės baltpetis beržas
Ir šakelėm palinguos...
O užkasę žmonės veršis
Vėl gyvenimo keliuos.

J. A. Juragis

“KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS”

Marijonų Rėmėjų Savaitinis laikraštis.
Marijonų Rėm. mokestis ir

“Laivas metams — \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c
Vien laikraščio “Laivo” pen. met \$3.00
2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

Pasikalbėjimai Prie Ežero

Maldos Galybė

BAUGU šiandien ir net pro duris išėiti. Vėjas pūsto sniegą ir švilpia per langų plyšius. Šiandien ne laikas eiti laukan filosofuoti. Kaip tik šiandien atsilankė jaunas gydytojas apžiūrėti didžios įstaigos ligonius. Kai sunkiausia atvažiuoti tai ir tada prireikia gydytojo vienam ar kitam ligoniui. Kai jaunasis gydytojas užbaigė savo pareigas jis labai norėjo greit pabėgti. Kalbos su juo buvo tikrai ilgos ir įvairios, bet norėčiau pasidalinti su viena gana keistai juokinga pasaka ar, geriau sakant, įvykiu iš jo praktikos.

Sulyg gydytojo pasakojimu, šis įvykis tikrai atsitiko vienoj katalikiškoj ligoninėje kur jam teko praleisti savo pirmuosius metus.

Čikagoje gyveno viena pamaldi porėlė, sakysime ponai Rakauskai, ir jie buvo labai pamaldūs žmonės. Visame jie pasitikėdavo mada ir Dievo galinga pagalba. Kiekvienas užsimojimas buvo nulydėtas prie Dievo sosto su nuoširdžia malda. Ir Dievas juos tikrai laimino visame. Bet vieną sykį ponai Rakauskai net išsigando kai matė gausų išsipildymą.

Ponai Rakauskai visad norėjo berniuką, o Dievas kaip tik pirmą kartą laimino juos su mergaite. Jie nepyko ar rūstavo, bet dar karščiau prašė Dievo palaimos. Kai ponai Rakauskienė rengėsi vykti antrą kartą į ligoninę, ji susišaukė sau ištikimų moterėlių grupę ir nuoširdžiai prašė, kad jos susirinkusios karštai melstųsi ir gal tokiu būdu Dievas duos ber-

niuką. Ponas Rakauskas dar prižadėjo joms ir kitiems šeimos geriams prieteliams sukelti puikias krikštynas, žinoma, jei Dievas duos sveiką, gražų berniuką. Na, išvyko ponai Rakauskai į ligoninę ir moterėlės pasiliko melstis.

Kaip paprastai ponas Rakauskas nekantraudamas vaikštinėjo ligoninės koridoriuje. Jo vieninteliai žodžiai maždaug šiaip skambėjo: "Kad Dievas tik duotų berniuką, tik vieną berniuką. Aš tik tiek prašau! Jei būtų berniukas, tai mano vargai tuojaus pasibaigtų. Kad būtų berniukas!"

Galutinai gydytojas išėjo iš kambario. Rakauskas puo.ė prie jo ir tuojaus klausė "Ar berniukas? Prašaus tuojaus man pasakyti?" Gydytojas kratydamas galvą iš lėto tarė, "Ne, ne berniukas, bet berniukai! Taip, du dikti berniukai!"

Rakauskas atšoko išbalęs ir šaukė gydytojui, "Bet, aš tik norėjau vieną berniuką, o dabar sakai, kad dvynai — du berniukai!" Tada patraukęs pečius jis sau kalbėjo, "Dievas davė, tai reik imti."

Darbo Pradžia

Fra Angelico, garsusis Italų dailininkas, niekad neimdavo savo teptuko į rankas pirm neprasęs Dievo palaimos. Jis tapydavo Jėzaus ir Marijos figūras atsi-klaupęs. Kai jam tekdavo tapyti Kristų ant Kryžiaus, jis taip gaudžiai pravirkdavo, jog manytum, jis stovi ant Kalvarijos Kalno, Kristaus Kančios metu.

P. P. Č.

Eikime Prie Šv. Juozapo

Indų (hindų) krašte tamsus pagonizmas giliai įsivyravęs. Ypač beturčiai ten neturi progos pasiliuosuoti iš pagonizmo jungo.

Sykį misijonierius pamatė barzdodus, nudriskusius ir labai nusiminusius žvejus pagonus bestovinius prie kunigo durų.

“Ką pasakysite?”, paklausė kunigas.

“Ar mes galime eiti prie to mažo žmogelio Juozapo, kuris stovi tavo darže prieš jūrą?”

Ten buvo šv. Juozapo stovykla.

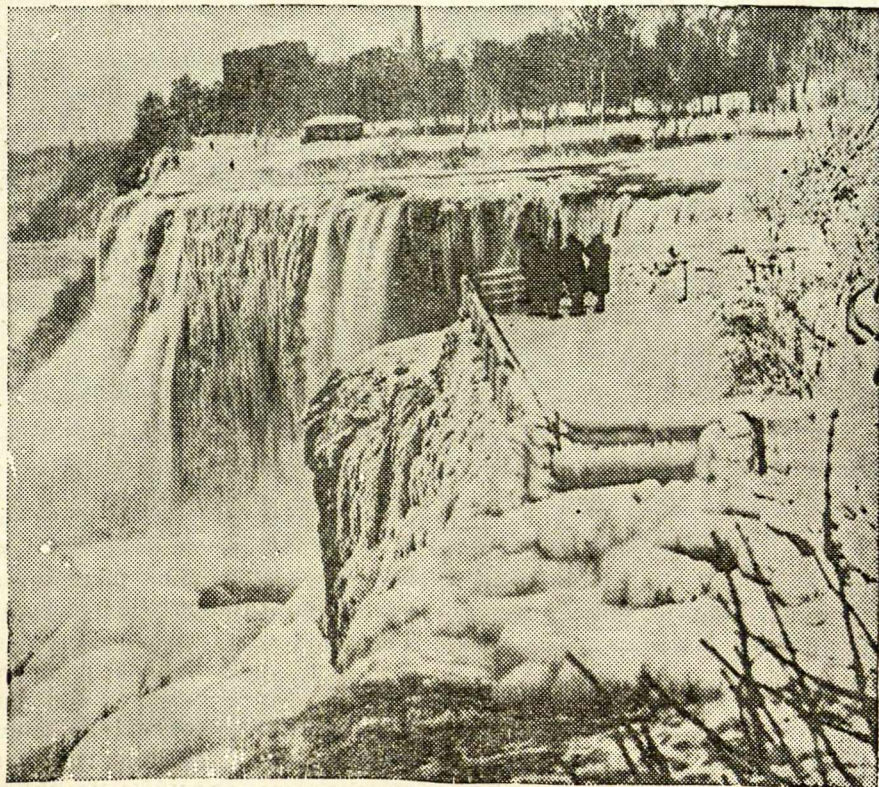
“Taip, galima”, meiliai atsakė kunigas. “Visi eikite prie Jo”.

9 “Ką jūs jam darysite?”

“Padėkosim, nes per Jį mes atgavome savo teises prieiti prie jūros. Vienas turtuolis užgrobė nuo mūsų teises, o kadangi mes tikrai iš jūrų padarome pragyvenimą, tai sulaikymas mūs nuo jūrų sulaiko visą mūsų pragyvenimą ir turime badu mirti”.

Tie nemokyti pagonai apturėjo malonę per šv. Juozapo užtarymą; parodė savo dėkingumą. Ar mes, katalikai, esame tokie dėkingi, mes daug daugiau apturime malonių nuo Dievo ir Jo šventųjų?

Todėl, būkime visuomet dėkingi Dievui ir eikime prie šv. Juozapo.

Šalčiai sūkaustė ir galingąjį Niagaros krioklį. (Acme telephoto)

SKAISČIOS VILTYS

BEVEIK du šimtmečių marijonai laisvai dirbo gražų darbą, mokydami biednuomenę, teikdami pastoracijos paslaugą žmonėms. Paskui atėjo pusė šimto metų vargo ir skurdo: rusų valdžia slopino ir naikino kiekvieną lietuvių tautos laisvės spindulėlį; jinai naikino ir vienuolynus, kurie tais laikais Lietuvoje buvo vieninteliai švyturiai. Teko ieškoti kitų kelių: reikėjo tą patį darbą tęsti toliau slapta, kad budri rusų okupantų akis nenužvelgtų.

Marijonų vienuolijos paskutinis palikuonis ir josit generolas gerb. kun. Vincas Senkus dieną ir naktį meldžia Dievo Apveizdos, tartun senelis Simeonas, laukdamas Izraelio išganymo, kad marijonų vienuolija nežlugtų. Viešpats išklauso garbingo senelio maldos. Atsiunčia jam pavaduotoją. Tai buvo garbingas kunigas, universiteto profesorius, dr. Jurgis Matulevičius, kuris buvo tų pačių marijonų krikštytas, Dievą mylėt mokytas, prie Sakramentų prileistas. Jisai pareiškė seneliui generolui, kad nori stoti į marijonų vienuoliją ir ją atnaujinti.

Kas galėtų suprasti senelio generolo džiaugsmą, išgirdus šią linksmą žinią! Jisai puolė ant kelių, dėkodamas Dievo Apveizdai už šitą malonę, kurios prašė savo visą gyvenimą. Dabar teliko tikslai tartis dėl priemonių, kuriomis būtų galima šis sumanymas įvykdyti. Kadangi Viešpats parodė žmones, Jisai surado ir priemones. Pasitarė, priėjo išvados, kad reikia taip visa sutvarkyti, kad rusų persekiojanti valdžia nepastebėtų naujojo darbo. Visu pirma rei-

kėjo baltą vienuolių rūbą pakeisti juodu, tokiu kurį dėvi visi kaniškai, tuomet nebus jokio įtarimo; antra, reikia iš šv. Tėvo gauti leidimas pertvarkyti vienuolinį gyvenimą taip, kad jisai būtų įmanomas ir galimas esamose sąlygose.

Tokias permainas galėjo padaryti tikslai patsai šv. Tėvas, kuriam nors vyskupui rekomenduojant. Kun. Prof. J. Matulevičius važiuoja į Varšuvą pas vyskupą Kazimierą Rūškį, tokį pat Marijampolės parapijos sūnų kaip patsai kad buvo. Vyskupas K. Rūškys nauju pasiūlymu labai nudžiugo, nes jam nebuvo svetimos tėvų marijonų puoselėjamosios viltys. Jisai naują sumanymą užgyrė ir patsai savo vardu pristatė šv. Tėvui, prašydamas reikalingų permainų. Šv. Tėvas suprato toks didis darbas čia slepiasi, kiek daug gera vienuoliai gali padaryti didžiulėje rusų imperijoje, kur randasi tiek daug katalikiškų tautų. Jisai šį sumanymą palaimino, padarė reikalingas permainas ir kun. prof. J. Matulevičių įpareigojo šiuo reikalu rūpintis.

Tai buvo rugpiūčio 2 d., 1909 m. Kun. prof. J. Matulevičius grįžo iš Romos. Dėl atnaujinimo marijonų vienuolijos kun. prof. J. Matulevičius jau seniai buvo susitaręs su savo artimu draugu — kun. prof. Pranciškum Būčiu. Jiedu turėjo būti pirmutiniai atgimstančiosios vienuolijos nariai. Senelis generolas tėvas V. Senkus ir abu nauji kandidatai išvyko į Varšuvą pas vyskupą K. Rūškį. Čia vyskupo kopyčioje rugpiūčio 29 d. kun. prof. J. Matulevičius priėmė vie-

NUOTRUPOS

(A. J. M.)

Auksinė Rožė

AUKSINĖ Rožė yra tam tikras papuošalas, kurį Šv. Tėvas kasmet šventina ketvirta gavėnios sekmadienį "Laetare" t. y. Džiaugsmo arba Rožės Sekmadienis. Šis papuošalas būdavo įteikiamas kai kurioms bažnyčioms, (k. a. Lourdes, Loretto), miestams, valdytojams ir kitiems pasižymėjusiems asmenims už ypatingą jų pasitarnavimą arba ištikimumą Šventajam Sostui; tačiau paskutinių laikų jis skiriamas vien tik katalikų šalių karalienėms. Belgijos, Italijos ir Ispanijos karalienės yra gavusios po Auksinę Rožę — tai paprastai įvykdo vestuvių arba karūnavimo proga.

Šis papuošalas yra gėlės formoje, nuo trijų iki septynių colių aukščio, turįs keleta mažesnių rožių, kurias artistišškai padirbdina Šventojo Tėvo paskirti artistai. Vienos ypatingos rožės viduryj įtaisomas mažulytis lyg puodukas, kuriame pašventinimo metu įde-

---

nuolinius įžadus ir kun. prof. P. Būčys įstojo naujoku į atgimusią vienuoliją. Po apeigų buvo surašytas tam tikras raštas, po kurio pasirašė visi keturi asmenys: Vyskupas Kazimieras Ruškys, senelis generolas Vincas Senkus, kun. prof. ir vėliau vienuolijos generolas ir arkivyskupas Jurgis Matulevičius ir kun. prof. vėliau irgi vienuolijos generolas ir vyskupas Pranciškus Būčys. Taip buvo atnaujinta rugp. 29 d. 1909 m. Marijonų Vienuolija.

dama kvepalų ir balzamo. Auksinė Rožė esti kasmet pašventinama, nors tik kartas nuo karto pasikirtoms asmenybėms įteikiama.

Šios rožės įteikiamas siekia net vienuoliktą šimtmetį (jau prieš 1050 m.); ji tikrai artistišškai padirbta ir tai asmenė Šventojo Tėvo dovana. Ne nuostabu, tad kad Auksinę Rožę gavę asmenys taip aukštai ją įvertina.

Tikra Užuojauta

Sykį važiuodamas vieškeliu Šv. Pranciškus Asižietis užtiko raupsuotą žmogų, pakelyje keleivių išmaldos beprašantį. Pranciškus, pamatęs ne'aimingąjį, iš pasibaisėjimo net pasipurtė ir atsuko veidą. Iš karto nudavė negirdįs nelaimingojo maldavimo dėl išmaldos. Tačiau, staiga jo širdyje užsidegė užuojauta nelaimingiems, jausmas, kuris puošia visus galingos dvasios žmones. Pranciškaus asmenyje dar buvo tiek žmoniškumo, kad sušelpūt žmogų tokioj padėtyj ir reikale. Bet Pranciškus ne vien pripildė raupsuotojo nuėstas rankas pinigais, bet bežiūrint apkabino nelaimingąjį ir kaip tikrą savo brolių karštai pabučiavo.

Dievo Balsas

Sykį vaikų gauja, susispietus apie vieną neturtingą, basom kojom berniuką, erzino jį ir tyčiojos iš jo krikščioniško tikėjimo. Vaikai primetinėjo: "Jeigu Dievas tave tikrai myli, kodėl Jis tavim geriau nesirūpina, kodėl Jis kam nors nepasako tau parūpinti batų?" Vargšas berniukas iš karto susimaišė, susimąstęs ieškojo kuo

GARDINO ĮKŪRIMO PASAKA

SENELIS Gardinas mena puikius Gedimino viešpatavimo laikus. Jo pilies rūmai stovi prie Nemuno, primindami senovę.

Tai buvo seni laikai.

Lietuva ošė didžiulėmis giriomis: lieknos aukštos pušys kilo virš visų medžių, norėdamos pasižvalgyti po platųjį pasaulį.

Galingieji ąžuolai, pačias stiprias šakas išskėję, saugojo ir bagingo priešus. Miskuts buvo pilna žvėrių — naktimis girdėjai jų garsius balsus.

Didysis Lietuvos šeimininkas Gediminas grįžo iš žygio. Nuvargę arkliai ir palydovai. Tačiau jų akyse žiba pergalės ir džiaugsmo liepsnelės. Jie, nugalėję stiprius kryžuočius, prisiplėšę daug grobio, varosi būrelį belaisvių.

Saulė jau nusileidus, miške prieblanda.

— Sustosime čia pailsėti. Čia, miešajam Nemunui globojant, bus gera, — tarė apsidairęs Gediminas.

Išvargę palydovai ir kariai džiaugsmingai priėmė vado žodžius.

Linksmi treškėjo laužo liepsnos laižomos šakos. Džiaugės lietuviai, linksmas ir patenkintas žiūrėjo į juos Gediminas.

Niuriai į ugnį žiūrėjo belaisviai. Jų vaizduotėje kilo jų pačių mirties vaizdas.

Jie tyėjo ir mintimis keikė

čia dabar apsiginti; bet po kurio laiko, su galiom ašarom akyse, jis atsiliepė, “Aš manau, kad Jis daugeliui tai pasako, bet ne vienas nepaklauso”.

tuos, džiaugsmingai apie laužą besikaliojančius lokius (taip kryžuočiai vadino lietuvius).

Pamažų geso laužas, tilo kalbos. Beliko sargybiniai.

Kartu su saule nubudo ir Didysis Kunigaikštis. Apsidairė. Jų būta apsinakvota gražioje, stačioje Nemuno pakrantėje.

— Vyrai! Čia pasistatysime pilį, iškursime miestą! — šuktelėjo savo kariams susižavėjęs Gediminas.

Kaš sumanyta, tuoj padaryta. Gediminas nori turėti stiprių pilių, jo valstybė neprivalo bijoti priešų!

Šoko į darbą paklusnūs valdiniai. Pirmųjų eilėse dirbo ir pats Gediminas. Dirbo kariai ir belaisviai. Leidžiantis saulei sustojo pasilsėti. Vieną dieną dirbus, maištas buvo nepaprastai skanus. Išalkę statytojai valgė tylėdami.

— Gardu! — tarė pagaliau, numalšinęs pirmąjį alkį Gediminas.

Pilis kilo labai greitai. Augo jos stiprios sienos taurių lietuvių rankų statomos.

Švenčiant pilies įkurtuves, kryžuočiai belaisviai buvo sudeginti visagaliui Perkūnui, kad jis saugotų Lietuvą nuo priešų.

Pagerbdami pirmąjį po sunkaus darbo žodį, kariai naująją pilį Gedimino garbei praminė Gardinu.

Ėjo metai.

Kryžuočiai, keršydami už savo draugų mirtį, daugelį kartų puolė Gardiną, norėdami jį sunaikinti. Gardinas atsilaikė. Ne abiejie priešai žuvo galingojo Nemuno gelmėse. Gardinas nežuvo — jį sta-

Remkite Misijas

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į darbą remti misijonierius ir jų reikalus. Lengviausias būdas tai rinkti visokius suvartotus pašto ženklus. Čia svarbu, kad renkant ženklus liktųsi pusė colio popierio aplink ženklą jį apkerpant, ar atplėšiant. Geriausia laukti kol surenkama keleta svarų pašto ženklų ir tada visus ryšulyje atsiųsti "fourth class" paštu, kuris pigus ir patogus. Šiuo būdu galima siųsti ir kitus daiktus, kuriuos priimame misijonierių naudai, k. a. senus ražančius, įvairius blizgučius, seną auksą ir panašius daiktus. Nors visi šie daikteliai smulkūs, tačiau nemažą teikia pagalbą misijonieriams, ypač kada daug jų surenkama. Priimtinos ir piniginės aukos misijoms. Kviečiame visus į darbą, ar vienu, ar kitu būdu. Aukos, pašto ženklai ir kiti daiktai siunčiami šiuo adresu:

MISSION CLUB,
Marian Hills Seminary,
Hinsdale, Illinois.

tė, jo pamatus kasė galiūnas Gediminas.

Gardina mėgo visi Lietuvos kunigaikščiai ir Lenkijos karaliai: čia ilgesni laiką vra gyvenęs Gedimino vaikaitis Vytautas Didysis: čia mirė Lietuvos D. Kunigaiškis ir Lenkijos karalius Steponas Batoras.

Daug vra matęs senėis Gardinas, daug jis mums byloja.

Daug audru pralėkė virš Gardino, bet jis išliko ir visados bus mūsų širdyse, kaip Lietuvos miestas. **Irena Rutkauskaitė, ("š.")**

Tėvų Marijonų Misijos Gavėnioje

Vasario 7—11 dd. — Chester, Pa. — kun. dr. Kazimieras Matulaitis.

Vasario 12—25 dd. — Šv. Kazimiero parapijoje, Philadelphia, Pa. — Kun. dr. K. Matulaitis.

Vasario 26 — kovo 3 dd. — Cicero, Ill. — kun. Juozas Dambrauskas.

Vasario 26 — kovo 3 dd. — Lowell, Mass., kun. K. Matulaitis.

Vasario 26 — kovo 3 dd. — Šv. Kazimiero parapijoje, Philadelphia, Pa. — kun. Jonas Vosylius.

Kovo 4—10 dd. — Šv. Jurgio parapijoje, Philade'phia, Pa. — kun. dr. K. Matulaitis.

Kovo 4—10 dd. — Athol Mass. — kun. dr. Juozas Pauliukonis.

Kovo 11—17 dd. — Šv. Jurgio parapijoje, Philadelphia, Pa. — kun. J. Vosylius.

Kovo 11—24 dd. — Šv. Jurgio parapijoje, Brooklyn. N. Y. — kun. Adomas Morkūnas.

Kovo 11—24 dd. — Maspeth, N. Y. — kun. Vincas Andriuška.

Kovo 11—24 dd. — Bayonne, N. J. — kun. dr. K. Matulaitis.

Kovo 11—24 dd. — Newark, N. J. — kun. J. Dambrauskas.

Kovo 10—12 dd. — Dievo Apaizdos parapijoje, Chicago, Ill. kun. dr. Alfonsas Jagminas.

Kovo 17—21 dd. — Marianopolio Kolegija — kun. Petras Malinauskas.

Palaimintas teesie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas, kuris mus paguodžia kiekviename mūsų sielvarte. 2 Kor. 1, 3-4.

I VYKIAI KATALIKŲ PASAULYJE

Naujasis Arkivyskupas Chicagon Kovo 7 D.

Naujasis Chicagos arkivyskupas Samuel A. Stritch oficialiai užims mirusio Kardinoio Mundelein vietą ketvirtadienį, kovo 7 dieną.

Apie naujojo arkivyskupo instaliaciją pranešė dabartinis Chicagos arkidiecezijos administratorius, vyskupas Bernard J. Sheil.

Šiomis dienomis arkivyskupas Stritch atostogauja Floridoj, kur pasiliks dar porai savaitių. Vėliau grįš į Milwaukee, kur prisidės galutiniam katalikų šaupos darbo užbaigimui.

Arkivyskupas Stritch instaliacijos diena supuola su Šv. Tomo Akviniečio švente. Bendrai, Katalikų Bažnyčioj yra paprotys, kad įvairios instaliacijos įvyktų kokioj nors šventėj.

Instaliacijai vadovaus Apaštališkasis Delegatas U. S. Amleto Giovanni Cicognani. Kitų dalyvių tarpe bus žymūs skaičius arkivyskupų, vyskupų, monsinjorų ir kunigų.

Iš Chicagos arkidiecezijos sudarytas komitetas vyks į Milwaukee, iš kur kartu su Milwaukee atstovais sudarys arkivyskupo Stritch eskortą.

Iš Milwaukee jis vyks tiesiog į arkivyskupo rezidenciją, E. North Ave. ir N. State St., kurioj pirma gyveno Kardinas Mundelein.

Tikimasi, jog Katedroj ceremonijos prasidės apie 10 val. iš ryto.

Per pontificalines Mišias giedos trys chorai.

Katedra naujai išdekoruota.

Sostas, kuriame sėdėjo Kardi-

nolas Mundelein pašalintas ir jo vieton bus paruoštas naujas, arkivyskupo Stritch rangui pritai- kintas ir papuoštas jo herbu.

Nors Milwaukee Šv. Vardo draugija jau suručsė arkivysku- pui Stritch atsiveikinimą, bet dabar ruošiami didžiulės viešos iškilmės prieš pat jo išvykimą į Chicagą.

Tuo pačiu laiku tenai ruošiami si ir naujojo Milwaukee arkivys- kupo Moses E. Kiley instaliacijai.

Chicagos miesto valdyba įgalio- jo majorą Kelly paskirti komite- tą, kuris dalyvautų arkivyskupo Stritch intronacijoj.

Popiežiaus Laiškas Prezidentui Rooseveltui

Popiežius Pijus XII laišku pra- nešė prezidentui Rooseveltui, kad šiandien siekti pasauliui taikos y- ra mažai galimumo, nes visur su- siduriama su atkakliomis kliuti- mis, kurios kasdien didėja ir ku- rių greitas įveikimas neįmanomas.

Popiežius atsišaukia į taikos bi- čiulius pažymėdamas, kad karų nutraukimas nenumatomas, kaip ilgai kariaujančių pusių pajėgos nebus savo esmėje pakeistos.

Bet darbuotis už karų nutrauki- mą ir siekti taikos yra gyvas rei- kalas ir tas galų gale bus atsiek- ta, pareiškia popiežius laiške pre- zidentui.

Popiežiaus laišką prezidentui į- teikė apaštališkas delegatas J. A. Valstybėms, J.E. arkivyskupas Ci- cognani. Šis laiškas yra atsaky- mas į prezidento Rooseveltto pa- siųstą laišką popiežiui gruodžio 23 d. Prezidentas tuo savo laišku

pranešė popiežiui, kad jis Vatikanan siunčia savo personalų atstovą, kurs bus junginiu bendram darbavimosi pasauliui grąžinti taiką.

Šventasis Tėvas didžiai įvertina prezidento Roosevelto pastangas grąžinti taiką ir gelbeti nuokaro nukentėjusiuosius.

Tas yra pavyzdingas naujojo ir senojo pasaulių broliško ir nuoširdaus solidarumo aktas gintis nuo šiurpaus agresyvumo ir nuodingų bedieviškų ir antikrikščioniškų tendencijų, kuo siekiama išdžiovinti šaltinį, iš kurio civilizacija iškilusi ir sau stiprumą semis. Tada bus lengviau prieš jas kovoti ir jas nugalėti.

Popiežius nurodo, kad taikos bičiuliai turi pirmiausia susipažinti su visomis taikai grąžinti kliutimis. Tas bus lengviau prieš jas kovoti ir jas nugalėti.

Patsai Jo Šventenybė pasisako, kad iš pat pirmųjų savo popiežiaavimo dienų visas pastangas paukojo taikos grąžinimui. Ir toliau sieks to tikslo, geros valios žmonėms padedant.

Popiežius Priėmė Britanijos Atstovą

Šventasis Tėvas Pijus XII sausio 13 d., privačion audiencijon priėmė Britanijos atstovą Vatikanui D'Arcy Osborne.

Naciai Užgrobė Altorių Iš Krokuvos

Iš vienos Krokuvos istorinės bažnyčios naciai užgrobė ir čia parsisiųsdino meno žvilgsniu didžiai brangintą 16-ojo šimtmečio medinį altorių, kuriame išdrožti iš Kristaus gyvenimo vaizdai. Nežinia, ką nacių autoritetai darys su ta meno brangenybe.

Kard. Šusteris Apie Spaudą

Milano vyskupijoje lapkričio mėnesį buvo organizuota spaudos diena. Ta proga kard. Šusteris išleido raštą, kuriame apie spaudą sakoma: "Bažnyčia nepaprastai vertina spaudą. Katalikiškas dienraštis yra vienas svarbiausių būdų padaryti Bažnyčiai žinomai ir mylimai. Kat. spaudos uždavinys dvejopas: pirma, duoti žinių tikintiesiems apie Bažnyčios gyvenimą, aiškinti jiems popiežiaus ir vyskupų pareiškimus apie svarbiausiuosius dienos klausimus. Antra, apaštalauti tarp žmonių, stovinčių toliau nuo Bažnyčios. Ir jiems reikia žinoti Bažnyčios pažiūras į svarbiausiuosius klausimus, kurie liečia šių laikų valstybės gyvenimą. Ir nuošaliau nuo Bažnyčios stovi žmonės ima vertinti krikščionybę, kaip galingą priemonę pastoti keliui į naująją barbarybę, kovoti su valstybių vidujiniu pakrikimu. Dėl to daugelis žmonių ima daugiau domėtis krikščionyste, iš čia randasi nauji misijų plotai kat. spaudai."

Vokietijoje Bažnyčios Negali Gauti Kuro

Vokietijoje šaltis kiek atslūgo, bet su anglių pristatymu į miestus ir toliau krizė nē kiek nepalaužta. Dėl kuro stigimo techninės vidurinės mokyklos ir eilė kitų uždaryta išbaigus turėtų anglių išteklius.

Visos bažnyčios neturi kuro ir nacių autoritetai tuo visiškai nesirūpina.

TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE

CHICAGO, ILL.

Didžiai Gerbiamieji:—

Laikome už garbę kviesti Jus į Tryliktąjį metinį Tėvų Marijonų Rėmėjų seimą, kuris įvyks Šv. Antano parapijos salėje, 15th Street ir 49th Court, Cicero, Illinois, vasario 4 d., 1940 m.

Seimas prasidės iškilmingomis pamaldomis 10:30 val. ryte. Iškilmingos Mišios bus atlaikytos Tėvų Marijonų Rėmėjų, Geradarių ir svėčių intencija. Pamokslas bus pritaikintas iškilmėms.

12:00 val. salėje bus pietūs visiems Seimo dalyviams.

2:00 val. po piet Seimo posėdžių atidarymas.

Malonėkite Seiman atvykti ir kitus prikalbinkite dalyvauti su Jumis.

Vienuoliai Marijonai, nuoširdžiai savo Gerbiamųjų Rėmėjų paramą įvertindami, už savo geradarius kas dien meldžiasi Šv. Mišiose ir Komunijose ir, be seniau skirtų šv. Mišių, dar pasiskyrė atlaikyti šv. Mišias Geradarių intencija kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį. Būkite tikri, kad Viešpats Dievas Jūsų gero darbo nepaliks be gausaus atlyginimo.

Jeigu šiais metais į Tėvų Marijonų Rėmėjų Seimą Jums nebūtų galima atvykti, nors mes norėtumėme, kad Jūs dalyvautumėte, tai nuoširdžiai prašytume savo skirtą Seimui auką, linkėjimus ir patarimus atsiųsti adresu: Tėvų Marijonų Rėmėjų Centras, 2334 So. Oakley Avenue, Chicago, Illinois.

Priimkite mūsų nuoširdžios ir gilios padėkos jausmus.

Su tikra pagarba,

KUN. J. A. DAMBRAUSKAS, M. I. C.

T.T. Marijonų Rėmėjų Dvasios Vadas

ir

Seimo Rengiamoji Komisija.